

MẸ TÔI

Nhị Hà

Moderato

Mẹ tôi tóc xanh nhuộm bạc tháng ngày. Mẹ
tôi đau buồn nặng trĩu đôi vai. Bao năm nuôi đàn trẻ thơ nhỏ
dại cầu mong con mình có một ngày mai. Mẹ
tôi nắng mưa chẳng ngại nhọc nhằn. Mẹ tôi mỉm cười nhìn bóng con
ngoan. Không than không phiền dù lâm hoạn nạn. Lòng mong con
mình xàng thành người dân. Chiều chiều bên mái lều tranh. Mẹ

A G A

tôi đứng đợi đàn con. Trước gió tóc trắng lò

Em A7 D

xà. Đôi mắt dịu hiền người kẻ tình thương. Lòng người mong ước ngày

A G

sau. Đàn con xứng thành người dân. Nhưng

A Em

nay con đã nên người. Thì nay còn đâu bà mẹ hiền

D Dm

xưa. Chiều nay dẫu hương tưởng niệm trước mở. Nhìn

Bb D7 Gm F

khối đau lòng tưởng nhớ năm xưa. Công ơn sinh thành ngày nào đến

Am A A7 Dm

trả. Mẹ ơi! Con nguyện nhớ lời mẹ khuyên.

FINE